

Godinama se u gradu Bjelovaru izmjenjuju na mnogim statusnim pozicijama različiti ljudi. Dolaze i odlaze. Ima, međutim nekih izuzetnih, da ne kažem »vanserijskih« ljudi koji su godinama ostali s nama ili tu negdje oko nas. Iako izuzetni i u struci i u srcu, tihi su i samozatajni, ali ipak zapaženi i poštovani zbog svojeg obrazovanja, poslovnih rezultata, društvenih aktivnosti i ukupnog ponašanja. Oni su jednostavno dobri ljudi. Među takve ljude možemo ubrojiti i našu sugrađanku Željku Barlović Ferenčak, našu magistru iz Bjelovarske ljekarne, kako znamo često govoriti kada je spominjemo. Jer, svi znaju tko je naša magistra. Osoba koju volimo vidjeti u glavnoj ljekarni na korzu s druge strane pulta ili na pozornici među pjevačima »Goluba«, osoba koja uvijek, ali baš uvijek dočekuje i ispraća ljude s osmijehom na licu. Za Željku Barlović Ferenčak zaista se može reći da je nasmijana ma gdje god bila, osoba koja ne pravi razliku između ljudi. Važno je samo koliko je netko dobar ili loš, zrači li pozitivno ili nekako drugačije... Čak i tada naša magistra pronalazi lijek...osmijeh.

Iako je nemoguće zaboraviti spomenute činjenice, povod razgovoru ipak je nešto drugo. Željka Barlović Ferenčak novoizabrana je predsjednica kulturne vertikale grada Bjelovara HORKUD-a »Golub«. Prisjećam se našeg razgovora prije nekoliko godina. I tada sam napisao: »Ako bi netko poželio ljepši početak dana, onda bi to bio jutarnji susret s bjelovarskom magisticom farmacije Željkom Barlović Ferenčak, ravnateljicom Ljekarni Bjelovar i s njezinim osmijehom. Lijepo bi bilo kada bi se takav osmijeh mogao sretati i ostatak dana...« Tada je, kao i danas, glavna aktivnost magistre Barlović Ferenčak izvan poslovnih obaveza bila povezana s HORKUD-om GOLUB bez kojeg, uz obitelj, kako je tada rekla, ne može zamisliti svoj život, kao što ga ne može zamisliti ni bez osmijeha i druženja s ljudima.

Od vremena kada smo posljednji puta razgovarali, osim što je postala predsjednicom HORKUD-a, je li se nešto promijenilo? Na to je odgovorila niječno i naravno s osmijehom:

– Ne. Nije se ništa promijenilo osim što su moja djeca odrasla i sada imam više vremena posvetiti se društvenim aktivnostima. To i činim. Nažalost godine su učinile svoje i sada imam manje brige s djecom, ali više s majkom i tetom... No, bez obzira koliko sam se posvetila obitelji, nikada nisam požalila vrijeme koje sam provela s drugim Bjelovarčanima koji čine kulturni život Bjelovara bogatijim. Novo je u mojem životu što želim još više vremena posvetiti aktivnostima u kulturnim zbivanjima u gradu. I zato je novo i to što osim pjevanja u zboru, sviranja u tamburaškom orkestru na braču, pjevam u katedralnom zboru bjelovarske biskupije i dakako što sam postala predsjednicom Goluba. Ovo posljednje mi je posebna čast, ali zahtjeva dodatno vrijeme... komentirala je magistra Barlović Ferenčak.

Organizacija života u kojemu je funkcioniranje obitelji i briga o najbližima prvi zadatak pomalo je u neskladu sa sve većom društvenom angažiranošću?

– Sviranje i pjevanje su večernje, a ne dnevne aktivnosti povezane s poslovnim obavezama. Odrekla sam se gledanja televizije, posebno takozvanih ozbiljnih informativnih političkih emisija u kojima kao da se autori natječu tko će imati crnje vijesti i komentare. Taj dio vremena posvećujem stvarima za koje mislim da su ljepše i čine ljude zadovoljnijim i boljeg raspoloženja. To za mene ima neki smisao, ljudski vredniji i moralno ispravniji. U slobodno vrijeme, ako ga nešto i bude između svih obaveza budući da ne gledam tv, čitam i pišem neke stručne članke ili se pripremam za sudjelovanje na stručnim seminarima. Dosta sam angažirana na poslovima u ljekarni i ne želim zapostaviti struku. Ona je na prvom mjestu. Posebno sam zadovoljna ljudima s kojima radim. Složan smo kolektiv iako smo skup izuzetno aktivnih ljudi s različitim interesima. Zanimljivo je da svaki zaposlenik ima neki svoj hobi koji je povezan s društvenom aktivnošću. Od nas 25 tri smo u »Golubu« Imamo kulturnjake, planinare, esperantiste, lingviste... Ponekada imamo problem s rasporedom smjena zbog takvih različitih interesa, a ne kao drugi koji imaju problem s bolovanjima. Nastojim svojim primjerom pokazati da i rad može biti zadovoljstvo.

Podsjetio bih na Vaše riječi o Bjelovarčanima: »Družim se mnogo. To najbolje govori o tome što mislim o ljudima s kojima živim. U mojem okruženju ljudi nisu svrstani po zanimanju ni po imovinskom statusu, nego samo po onom kako se ja osjećam u njihovom, a kako oni u mojem društvu. Mislim da sam dobre naravi, ne činim nikome ništa nažao, a ljutim se jako rijetko, pozitivno razmišljam i na poslu i kod kuće.« Imate li tim riječima što dodati?

– Ja ću u našem gradu sjesti sa svakim čovjekom, ako imam vremena i popiti kavu. Nemam nekih predrasuda prema ljudima. Volim saslušati ljude. Skloni smo često ocjenjivati ljude što bi

se reklo »na prvu«, a tek kasnije zapravo upoznate neku osobu kakva zaista ona jest. Netko ti se na prvi pogled sviđa ili ne sviđa, a ne znaš o čovjeku ništa. Ne bi trebalo tako biti. S ljudima treba razgovarati i dati vremena za upoznavanje i ocjenjivanje.

Kada je riječ o Vašem društvenom djelovanju, što mislite da je u ovom trenutku važno učiniti da bi HORKUD »Golub« nastavio živjeti punim plućima i nakon 125 godina?

– Dosta je stvari u posljednje vrijeme učinjeno u Golubu, od rješavanja imovinskih odnosa do popravaka objekta u kojem se okupljamo. Sada bih pokušala nešto više učiniti na motivaciji Bjelovarčana za rad u nekoj od sekcija društva. Posebno se to odnosi na mlađu dob naših sugrađana jer dosta je članova srednje dobi i trebalo bi postupno uvoditi nove mlade ljude da bi se što manje osjetila smjena generacija. Netko mora nastaviti pjevati, svirati plesati... Jedan od glavnih zadataka nam je upravo omasovljenje članstva. Imamo mi u folkloru mlade svirače i plesače, ali nam je nešto lošija situacija s velikim pjevačkim zborom. Ljudi nekako nisu zainteresirani. Možda se to može objasniti što su nekako skloniji lakšim pjesmama od onih koje mi izvodimo, pa ćemo i u repertoaru unijeti promjene i pjevati ono što ljudi vole. Teže zborske pjesme ostavit ćemo samo za smotre i natjecanja. Ja sam predsjednica tek odnedavno i još uvijek nisam pohvatala sve konce, ali se trudim i dobro surađujem sa onima koji o »Golubu« znaju više. Moram imati dobre suradnike i imam ih. Drugačije se teško može uspjeti.

Vaše su društvene prostorije »Goluba« gotovo svakoga dana ispunjene nekom od aktivnosti, a česti su javni nastupi kako u gradu, tako i u županiji, ali i odlasci na gostovanja...

– Redovito idemo na smotre i održavamo vlastite koncerte. Za svaki nastup se treba pripremiti. Za neke su teške pripreme koje traju mjesecima s vježbanjem nekoliko dana u tjednu. To uzima dosta vremena i sada nam je još teže zbog smjene generacije. Česti nastupi kao na primjer baš

OSMIJEH KOJI OTVARA SVA VRATA!

Autor Tugomir Pemper

Petak, 26 Travanj 2013 23:23 - Ažurirano Petak, 26 Travanj 2013 23:28

sada svaki dan 26. 27. i 28 travanja, pa opet 1. svibanj gostovanje u Bednji i onda veliki koncert polovicom svibnja su naporni, ali svi u tome uživamo. Posebno me veseli da su na probe počeli dolaziti i s nama nastupati glazbenici profesionalci, prije svega profesori bjelovarske glazbene škole iako smo mi amatersko društvo.

Na pitanje je li tome razlog osmjeh, odgovor predsjednice s osmjehom bio je:

– U Golubu je jednostavno dobra atmosfera!